

Mawlana Shaykh Muhammad Adil ar-Rabbani

GURUR SADECE KULLUKTA VARDIR

Es-selamu aleykum ve RahmetuLlahi ve Berekatuhu.

Euзу bi-Llahi mine ş-şeytani r-racim. BismiLlāhi r-Rahmāni r-Rahīm.

Ve s-salatu ve s-selamu ‘ala Rasulina Muhammed’in Seyyidi l-evveline vel ahirin.

Meded yā ResūlaLlāh, meded yā Sādāti ‘Ashābi ResūliLlāh, meded yā Meşāyihinā,

Destur Mevlāna Şeyh Abdullāh el-Fa’iz ed-Dağistāni, Şeyh Muhammed Nazım el-Hakkani. Meded. Tarikatuna es-Sobbe vel hayru fil Cemiyeh.

İnsanlar maneviyat için susamış durumda. Yaklaşık dokuz on gündür yolculuk yapıyoruz. Bu son durağa gelmeden önce; elhamdülillah insanlar maneviyat için susamış. Gittikçe daha çok geliyorlar. Bu sabah Kassel’deydik ve Kassel Bahçesi’ni ziyaret ettik. Kassel’den başka bir yere gidiyorduk. İki kişiyle karşılaştık. Müridlerimizden biri bize biraz yaşlı iki kişiyi tanıttı. Bu kişilerin maneviyattan mutlu oldukları için sizi selamlamak istediklerini söyledi. İçlerinden biri, “Burada Müslümanlar ve Hristiyanlar bir araya gelmişler” dedi. Biz de ona, “İman edenler bir araya gelmişler” dedik. Çünkü Hristiyanlar ve Müslümanlar arasında bir fark yok; tüm dinler İslam’dır. Allah’a ﷻ ve kutsal kitaplara inananlar aynıdır. Bu, Âdem aleyhisselam’dan Peygamber sallallahu aleyhi ve sallam’a kadar geliyor. İnsanlığa insan gibi yaşamayı ve gerçek bir insan olmanın nasıl olduğunu öğretiyor.

Nasıl insan olabilirsiniz? Sizi yaratan Rabbiniz Allah Azze ve Celle’nin kulu olarak. Bu, insanlar için en büyük şereftir. Başkalarının kulu olursanız, bununla gurur duyamazsınız. Sadece Allah’ın ﷻ kulu olmakla gurur duyabilirsiniz; işte gurur budur. İnsanlığın en yücesi de buydu: Hz. Muhammed şallā Llāhu ‘alayhi wa-sallam. Biz, “Abduhu ve Resulūh” deriz, “O’nun ﷻ kulu ve elçisi.” Bütün peygamberler Allah’ın ﷻ kullarıdır. Hz. Zekeriya, Hz. Yahya, Hz. İbrahim; hepsi “Biz kullarız” diyerek anılmıştır, bu da “Abd” demektir. Bütün bunlar mübarek kitap Kur’an-ı azimu s-Şan geçmektedir. Her peygamber, “Ben Allah’ın ﷻ kuluyum. O bana bir mesaj verdi ve beni bir elçi yaptı. Ve benimle birlikte kutsal bir kitap gönderdi.” demiştir. Peygamberler, inanmayanlar da dahil olmak üzere herkesi kabul etmişlerdir. Onlar en mübarek ve en yüce niteliklere sahip insanlardır. Kimse bunu reddetmez. Ve onlar, insanlar arasında en değerli mücevherlerdir. El-Busayri kasidesinde şöyle der: “محمد بشرٌ وليس كالبشر، محمدٌ ياقوتٌ والناس كالحجر”، “Muhammed bir insandır, ama diğer insanlar gibi değildir. Muhammed bir yakuttur, insanlar ise taş gibidir.” Seyyidinā Muhammed şallā Allahu ‘alayhi ve sallam, Peygamberimiz ﷺ bir insandır, ancak insanlar gibi değildir. O ﷻ yakut gibi bir mücevherdir. Yakut da bir taştır, ancak diğer taşlara benzemez; hatta karşılaştırılmaz bile.

Bu nedenle, onlar bizler için, Allah Azze ve Celle’nin ve Peygamber Efendimiz şallāhu ‘alayhi ve sallam’ın huzurunda iyi, yüksek mertebeli olmak isteyen herkes için bir örnektir.

Mawlana Shaykh Muhammad Adil ar-Rabbani

Bunu isteyen herkes onlara benzemeye, onları taklit etmeye çalışmalıdır. Onlar, insanlara hidayet ederek, Allah Azze ve Celle'ye hizmet etmek için tüm hayatlarını adamışlardır. Elbette bazıları, "Şimdi peygamberler nerede?" diyor. Peygamber Efendimiz sallāhu 'aleyhi ve sallam'dan sonra peygamber yoktur. Çünkü, "أَلْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ", "Al-Yevme Akmaltu Lekum Dīnakum", "Bugün sizin dininizi kemâle erdirdim." (Kur'an 05:03). "Bugün dininizi tamamlıyorum." Ve elbette bu din Seyyidina Adem aleyhisselem'den geliyordu. Allah'tan ﷺ insanlar için 124.000 peygamber gönderilmiştir. Ve her gelen, bazen değişerek, bazen daha fazlasıyla, bazen daha azıyla geliyor. Binlerce yıl boyunca, yüzyıllar boyunca geliyor. Son Peygamber'e ﷺ kadar gelip duruyor, insanlığa tamamlamak ve vermek için.

Onun için son peygamberimiz, Peygamber Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem, Seyyidinā Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem, sadece bir millet için değil, tüm insanlık için gönderildi. Öğrettiği her şey yüzde yüz insanlığın yararınadır. İnsanlar belki de bunun yarısını veya yüzde onunu bile takip etseler, dünya cennet gibi olurdu. İnsanlar takip etmiyor ve acı çekiyorlar. Bugünlerde, bu günlerden önce ve sonra gördüğümüz her şeyde, insanlar kendi çıkarlarına, kendi fikirlerine göre, yaptıklarından bir fayda elde etmek için hareket ediyorlar; başkaları için hiçbir şey yapmıyorlar. Hatta iyi şeyler, daha iyi hale getirmek için iyi fikirler verdiklerini düşünüyorlar, ama bunu bile zekiymiş gibi ve bir şeyler yapıyor gibi gösteriyorlar. Bu yüzden bu insanlar için hiçbir şey yolunda gitmiyor. Allah ﷻ rızası için hizmet eden samimi (halis olan) insanlar için her şey daha iyi olur.

Bugünlerde her şey daha da kötüye gidiyor. İnsanlar her geçen gün dinden daha da uzaklaşıyor. Ve geçen yüzyılda dini bitirmeye çalışıyorlardı. Yirminci yüzyılda dine karşı büyük bir devrim oldu. Bitiremediler. Çünkü insanların nefislerini için verecek hiçbir şeyleri yok. Yani tüm bunlar, komünizm, sosyalizm, dini bitirmeye çalışıyordu. Stalin, "Din, insanların afyonudur" dedi. Öldü ve ondan sonra gelenler bu sistemi bitirdiler ve çöpe attılar. Stalin bunu kendisi için yaptığını sanıyordu ama şeytana hizmet ediyordu; şeytanın ordusunun bir üyesiydi. İnsanlar onu terk etti. Ama şeytanın başka bir ordusu daha var. Bu ordudan çok sayıda var; farklı, farklı ordular. 20. yüzyıldan sonra 21. yüzyıl başladı ve bu insanlar her şeye sahipti. Komünist ülkelerdeki gibi bir yoksulluk yoktu. Her şeye sahiplerdi. Bu yüzden o zamanlar dine aldırış etmemeye başladılar. O zamanlar farklı hileler kullanıyordu. İnsanlar her şeye sahipti ve iyi şeyleri de kötü şeyleri de görüyorlardı. Ama kötü şeyleri istiyorlardı ve daha çok eğlenmek istiyorlardı. İnsanları arzularının, nefislerinin peşinden daha çok koşturdu. Onlara alkol verdi. Alkol yetmedi. Onlara uyuşturucu da verdi. Hiçbir dine dikkat etmediler; neyin yasak olduğunu, neyin yasak olmadığını umursamadılar. "Kimsenin kulları değiliz. Özgürüz. Her şeyi yapabiliriz" demeye başladılar. Ve bundan sonra dini reddettiler. Yaratıcıyı reddettiler. Diğer sistemlerin yapamadığı buydu. Böylece dünyanın yarısından fazlasını dinsiz hale getirmeyi

Mawlana Shaykh Muhammad Adil er-Rabbani

başardı. Bu insanlar Allah'ın ﷺ kulları olmak istemiyorlar, bu yüzden şeytanın kulları oldular. Bu insanlardan bazıları gururlu bile, "Biz şeytanın kullarıyız" diyorlar.

Bu, Peygamber Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem'in bahsettiği gerçek cehalettir: "İkinci Cehalet Dönemi." Bundan sonra Allah ﷻ kullarına yardım edecektir. Kurtarıcıyı, Seyyidinâ el-Mehdi aleyhi ve sellem'i ve Seyyidinâ İsa aleyhi ve sellem'i gönderecektir. Çünkü Peygamber Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem peygamber olmadan önceki dönem, insanlık için en karanlık dönemdi. Peygamber Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem nuruyla ortaya çıktı. Bütün dünyayı aydınlattı. Bu, Cahiliye'nin Birinci Dönemiydi. Şimdi de bu dönem için, Cahiliye'nin İkinci Dönemi diyoruz. Allah ﷻ, Peygamber Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem'in soyundan ve çocuklarından birini, tıpkı Peygamber Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem gibi, bütün dünyaya nur saçan, karanlığı gideren ve aydınlık veren biri olarak gönderecektir. İnşAllah bu da gerçekleşecektir. Bu savaş veya diğer olaylar, insanların durumu kadar önemli değil. Her şey yeni, güzel bir dünya gibi görünüyor; yeni uçaklar, yeni icatlar. Bunun sorun olmadığını düşündüler. Bugün bir müridin evindeydik; bizi davet etti, Allah ﷻ ondan razı olsun. Ayberk Efendi, "Neden elma ağacı dikmiyorsunuz?" diye sordu. Biz dedik ki, elma ağaçlarımız var. Şam'da bile büyük bir elma ağacımız var. Ama içine bir şey giriyor ve her şeyi yiyor. Dışarıdan iyi görünüyor ama aniden yıkılıyor. Şimdi savaş da böyle. Kurtlar, kötü kurtlar tarafından yeniyor ve artık güçleri kalmıyor. İnşAllah çok yakında Allah ﷻ bizi kurtaracak. Allah ﷻ sizi mübarek eylesin. İnşAllah bütün dünyanın barış içinde olmasını görmeyi umuyoruz.

Ve-min Allahi t-tevfik. El-Fatiha.

Mevlana Şeyh Muhammad Adil er-Rabbani
26 Nisan 2026 / 09 Zilkade 1447

Harmonie der Herzen - Ludwigshafen, Almanya